

et lige saa billigt Materiale som Simer, og at det er mere solidt. Jeg skal indstøde den Bemærkning, at jeg er overbevist om, at den Uvillie, der her i Salen er kommen tilorde mod dette Bindemiddel, hidrører fra Tækkemændene omkring paa Landet, hvor det ikke tidligere er kjendt, som tro, at Brugten af det vil medføre et betydeligt Skaar i deres Fortjeneste, idet de ere bange for, at de ikke kunne lægge saa stort et Stykke Lag op om Dagen som med andet Bindemateriale. Men det er langt fra Tilfældet; de Tækkemænd, som engang ere vante til at binde med Jerntraad, ville nødig binde med Simer eller med Vidier. Der er bleven indvendt, at dette Materiale er for dyrt; selv om det skulde vise sig, at det er lidt dyrere — efter min Erfaring og de Oplysninger, jeg har kunnet indhente, er det kun i en ganske ubetydelig Grad, at dette Materiale er dyrere — men selv om det skulde vise sig, at den første Anskaffelse viste sig at være lidt dyrere, vil dog, naar man tager Hensyn til, at saadanne Bygninger som Stalde og Ladebygninger kun koste 2—3,000 Kr. at bygge, en Merudgift paa høist en Snes Kroner til Tækkemateriale i Virkeligheden ikke spille nogen Rolle, og jeg er overbevist om, at Læge, der ere oplagte ved dette Bindemateriale, dels paa Grund af dets Soliditet, dels ved at dets Elasticitet tillader en fastere Binding, ville holde sig længere, idet de blive fastere og tættere, saa at dette Bindemateriale maatte til Slutning, naar man tager den aarlige Reparation af Bygninger i Betragtning, bliver det billigste. Spørgsmaalet om Billighed er forøvrigt for mig ikke Hovedsagen. Hovedsagen er, at man gjør, hvad man kan ved Opførelsen af Landbygninger eller ved Paalegning af nyt Lag, for i paafølgende Udebrandstilfælde at sikkre saavel Menneſte- som Dyreliv. I saa Henseende er det ogsaa min Overbevisning efter den Erfaring, jeg har fra min Egn, at det, at Laget bliver bundet med Jerntraad, i en ganske betydelig Grad vil bidrage til at sikkre mange Kreaturers Liv og ogsaa mange Menneſters Liv. Man hører jo ikke saa sjelden disse uhyggelige Beretninger om, at ved den og den Udebrand ere saa og saa mange Kreaturer indebrændte, og at den og den Høgtter eller Tjenestekarl er omkommen eller uheldig forbrændt ved Forsøg paa at redde Kreaturerne, snart er en Mand og snart en Tjenestepige indebrændt osv. Jeg er fuldstændig overbevist om, at det hidrører væsentlig fra Lagets hurtige Nedskriden, og at dette væsentlig vil forhindres ved at bruge dette Tækkemateriale. Jeg kan f. Ex. oplyse, hvad jeg ogsaa ifjor oplyste under Forespørgslen, at ved en Udebrand, der ifjor Joraa fandt Sted netop i den umiddelbare Næthed af min Hjemstavn, brændte Laget paa Stuehuset, der var bundet med Jerntraad for saa Nar tilbage, fuldstændig op, uden at skrabe ned. Redningsmandsſkabet kunde, skjøndt det brændte over hele Bygningen, lige fra

Først af gaa fuldstændig rolig ind og ud og reddede faaledes hver eneste Stump af Inventariet. Derved det kan have Noget paa sig, at f. Ex. ved Udebrande, i sammenbyggede Byer, hvor Bygningerne ligge nær ved hinanden, og Udebranden indtrækker i Stormveir, Gnisterner i større Mængde kunne flyve fra Laget, naar det ligger stille deroppe og brænder, har jeg ingen Erfaring for, men jeg tror ikke, at der er nogen stor Fare derfor tilstede; det er ialtsald min Overbevisning. Selv om Laget skrider ned, som det jo nu altid er Tilfældet, i Løbet af ganske saa Minuter, er Faren for, at der kan flyve Ildgnister og større Partier af brændende Galm op i Luften, heller ikke derved undgaaet, da Folk jo ere meget tilbøjelige til at gaa og pirre i Ilden, for at faae den til at brænde ud, og det kan ligesaa let give Anledning til Antændelse af en nærliggende Bygning som et brændende Lag, der er bundet med Jerntraad. Det ærede Medlem som derovre (Dønnergaard) ryster paa Hovedet, ansøgte ogsaa, at det var bedre, naar Laget skred ned, saa undgik man derved den forfærdelige Gede, som fremkommer, naar Laget ligger deroppe og brænder. Det er rigtignok mod min Anskuelse, thi naar Laget brænder op, uden at falde ned, er det indlysende, at Heben for dem, der gaa nede paa Jorden og redde, vil være langt mindre generende, end hvis Laget skred ned og dannede et uhyre Daal om det hele Komplex af Bygninger. Det ærede Medlem nævnte, at han havde en ganske betydelig Erfaring i saa Henseende. Jeg tror, jeg kan sætte min Erfaring ligeoverfor hans, idet der maatte ikke er saa grumme mange Medlemmer, der have saa stor Erfaring ved Brandsfare og Brandsteder, som jeg har, og det er min fulde Overbevisning, at der er en ganske overordentlig Fare netop ved denne Nedskriden af Laget. Det ærede Medlem sagde, at man ganske rolig kunde lade den Slags Lægebrænde op, naar de først vare skredne ned, og saa kunde man ganske ugenert senere begynde at redde. Jeg skal indbrømme, at det lader sig gjøre, men kun i ganske særegne Tilfælde, hvor der er særegne Giendommeligheder tilstede. Naar f. Ex. et Lag er skredet ned fra en Bygning, og alle Dørene ere lukkede, baade udvendig og indvendig, kan det ganske vist træffe sig, at Laget kan ligge nede og brænde op, uden synderlig at angribe Bygningens Indre; men i den Forvirring, der opstaar under en Udebrand, er det det Sandsynligste, at alle Udgangsdørene blive slaaede op paa vid Gab, ligesom ogsaa alle Dørene indvendig, og naar saa Laget først er skredet ned, sænger Ilden sieblikkelig gennem Dørene, hvor der er et stærkt Lufttræk, og i et Nu kan den saa omspænde hele det Indre af Bygningen. Jeg er overbevist om, at det med Hensyn til Forebyggelse af Fare ved Udebrande paa Landet vil være et overordentlig stort Fremskridt, hvis man kan forhindre Lagets Nedskriden. I Modsetning til de første Tælere